

Romeries

Val d'Aran

et

Mai 1986

Ena Val d'Aran i an 30 gléise e 33 capéles ath culte.D'agues ates, ues en poble, dautes dehra de eth, prenen pé es romerie tant nombroses ena nôsta terra. Era romeria ei eth desig o er de venerar religiosament a un sant o santa o ara Mare de Diu.Es pobles anesi tien força aguesta traicion e cau dider que eth mot principau ei eth religiós.

Era Gléisa ei clar que vô ua celebracion na dera romeria, però non ei cap en contra dera alegría, que en era se viu; li platz quera gent s'amasse e que se hésque a plen aire.Guardatz ara gent d'ua romeria.La veiratz contenta, rialhera e que ac celebre damb ilusion.Sabetz aqueró, non? Un sant trist ei ben ben un trist sant.

Deishar era vida de cada dia e anar a airjar er esprit en aguesti lôcs ei bona causa.Era persona, a còps, viu en tension, nerviosa, no a guaire encolia; e celebracion atau, dehora deth lòc acostumat, la mude e la deishe curada.Per aqueró propose de tornar iaute viatge.

Ei tanben polida era costum de beneir eth pan, hormatge e hene reparticion entre es devots.Tanben n'ei era benediccion des termes.Estimegam es nostes romeries e celebrem-les tanben com sabegam.

Primera Comunión

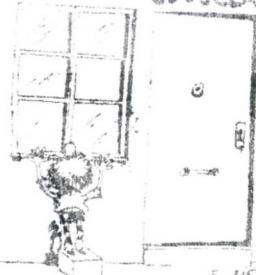
A LOS PADRES: Faltan pocos días para que empiece en nuestras parroquias la fiesta, religiosa y familiar, de la Primera Comunión. Durante todo el curso se han ido preparando vuestros hijos para celebrar su encuentro con Jesús.

Hace diez años que pedisteis el Bautismo de vuestros hijos y os comprometisteis a educarlos según la religión cristiana. Vuestra conciencia os dirá si habéis cumplido vuestro compromiso.

La Primera Comunión, preparada con una Catequesis previa, es ese encuentro con Jesús. Y favorece este encuentro la Catequesis que procura la parroquia y la vivencia de la fe de la familia.

Quizás, direis: Cuando yo hice la Primera Comunión no se exigía tanto. Es que los tiempos han cambiado. Son muchas las realidades que lo indican. El ambiente y la misma sociedad no favorecen mucho la realidad religiosa. En los colegios la religión es libre. Se vive una sociedad de consumo. Los medios de Comunicación Social, no siempre al bien de la persona, distorsiona criterios y no respeta sentimientos íntimos. Y que hacen los niños después de su Primera Comunión? No viven la práctica religiosa.

No preparéis una fiesta para los mayores. Que no sea una fiesta puramente social: lucir trajes, regalos, banquetes... Los amigos de Jesús son los sencillos.

Consells Escolars

La famosa LODE (Llei Orgànica del Dret a l'Educació) -que tanta tinta va fer gastar, amb quantitat de paraules en el Congrés i fora, negociacions, manifestacions al carrer-ha arribat al temps de la seva aplicació.

Uns dels punts més influents és el dels Consells Escolars. El Govern invert-rà uns 100 milions de pessetes en fomentar la participació de pares (32 milions), de professors (270 mil) i d'alumnes (6 milions) en la constitució d'aquests Consells Escolars en els Col·legis públics i privats.

La marxa dels Col·legis dependrà en molt dels Consells Escolars, formats per representants de pares, professors i alumnes, principalment. D'aquí el dret i l'obligació responsable de tots, de participar-hi, perquè surtin elegits els millor preparats i vocacionalment més entregats en bé de tota l'escola i de la societat.

La Comissió Eclesial d'Ensenyament i Catequesi ha parlat de la necessitat per als catòlics de participar en aitals eleccions. També l'Arquebisbe de Madrid ha insistit en aquesta obligació per als catòlics de prendre-hi part, ja que no "podemos desinteresarnos del hombre y de su destino" per la nostra propia vocació. I en aquests dies poseu també atenció a la veu de l'Església sobre aquest assumpte.

Tots podem col·laborar a la bona marxa de l'Ensenyament. Que la nostra participació sigui la més positiva i profitosa per a l'escola. Diella en depen en gran part i en el futur la convivència social.

Sant Martí de Corülha

"Si l'ermita es escarpada, la formosa nostre
anhel" canten els Goigs. Els de Gessa, contents i devots, pu-
gen cada any a venerar a S. Martí, el segon diumenge de juny.
Es la romeria menys desfigurada. L'accés ed difícil i cal arri-
bar-hi a peu. Llocs a indicar: "La Torieta" al prat de Ché;
Santagna, amb el pilar i abans també imatge; la mā de S. Mar-
tí, en la pedra. Llástima que l'ermita estigui en runes, enca-
ra que perdura la devoció al Sant. Es diu Missa, cant de Goigs
i repartició de la Caritat: Pa, formatge, vi. beneits. Be, pels
de Gessa. Conserveu aquesta tradició.... i l'ermita...?

Santa Quitèria

El 22 de maig de cada any, Vielha acudeix a san-
ta Quitèria, boca Sud del Tunel. Ara en cotxe, resulta fàcil;
abans, travessant el port de Vielha. Era coneguda en temps
passat per la Capella de S. Nicolau, anexa de la parròquia
de Vielha. Hi acudeixen també fidels i devots de la Ribera
del Ribagorça.

Com en tota romeria el motiu principal es el
religiós. No hi manca l'alegria i el bon humor. Hi contribueix
l'obsequiosa generositat de l'Ajuntament de Vielha: Pa, format-
ge, vi i el dinar. Es diu la Missa, cant dels Goigs i benedic-
ció del terme. Bé pel devots que mantenen aquesta romeria. Que
santa Quitèria ens accompanyi i ajudi sempre. I que sigui ca-
da còp mes nombrosa l'assisténcia i saber compartir la dia-
da amb els veïns devots de la ribera del Ribagorça.